

Besedilo št. 1: Leopold Suhodolčan - Piko Dinozaver

TO JE ZGODBA O DEČKU, KI NI IMEL PSA. DEČKU JE BILO IME BENJAMIN, PIKO PA BI BILO IME PSU, ČE BI GA IMEL.

KADAR SO GA OBISKALI PRIJATELJI S SVOJIMI PSI, JE BIL SAMO BENJAMIN BREZ NJEGA. SOSEDE SO ZMAJEVALI Z GLAVAMI IN GOVORILI: »UH, KAKŠEN PASJI DAN!«

KO PA JE BENJAMIN ZVEČER LEGEL V POSTELJO, MU JE PRITEKEL NAPROTI PES IZ SANJ. IME MU JE BILO PIKO IN JE BIL NAJVEČJI PES MED KUŽKI, IMEL JE UŠESA KOT PENTLJE, REP KOT KRALJEVSKA PAHLJAČA, ZOBE KOT TIPKE NA KLAVIRJU, LAJAL JE DVOGLASNO IN JEDEL JE LE MEHKO BELO PERJE IZ POSTELJNE BLAZINE. BIL PA JE PES Z VELIKO NAPAČKO: BENJAMIN GA NI MOGEL PRI BELEM DNEVU PELJATI NA SPREHOD IN GA NI MOGEL POKAZATI SVOJIM PRIJATELJEM.

Besedilo št. 2: Andreja Peklar – Fant z rdečo kapico

V deželi je raslo polno bujnega cvetja, mogočnih dreves in sladkega sadja. Živopisane ptice in krilati konji so letali po nebu. Ljudje so bili nasmejani in prav vsako jutro so se razveselili novega dne.

Besedilo št. 3: Hans Wilhelm – Nikar ne obupaj, Jožefina!

Jožefina je bila mlada pingvinka, ki je živela v deželi večnega ledu in snega. Celo poleti je bilo vedno vse zaledenelo in zasneženo.

Tam je živelo veliko pingvinov, vendar se je Jožefina večino časa družila z drugimi živalmi. Te so namreč poznale toliko razburljivih iger! Prijateljevala je s snežnimi zajčki, ki so jo naučili drsanja na ledu. Jožefina je bila presenečena, da je drsati tako preprosto.

Besedilo št. 4: Manca Dostal - A little less hair = Lasek na lasek ... lasulja

Tinka was ill. She had cancer. She was all alone in hospital. She was holding her teddy bear tightly. She was scared, because it got so dark at night. Her treatment made her really sick. She got tired very quickly. Stefan and Zoe wanted to play with her.

Tinka je zbolela. Ima raka. V bolnišnici je čisto sama. K sebi stiska svojega plišastega medvedka. Strah jo je, ker je ponoči temno. Zaradi zdravljenja ji je slabo. Hitro se utruji. Štefan in Zoja bi se rada igrala z njo.

Besedilo št. 5: Marcus Pfister - Mavrična ribica se uči izgubljeni

Mavrična ribica je zadovoljno plavala sem in tja, kamor jo je nosilo morje. Lesketava jata je bila njen dom. Tu, med svojimi prijateljicami, se je dobro počutila.

Povrhu pa se je jata še povečala. Pridružila se jim je ribja deklica Rdečeperka in z Mavrično ribico sta takoj postali prijateljici.

»Se gremo skrivat?« je predlagala Rdečeperka.
»Bi za začetek ti mižala prva, Mavrična ribica?«

Besedilo št. 6: Roald Dahl - Čudoviti lisjak

Na hribu nad dolino se je raztezal gozd.

V gozdu je raslo visoko drevo. Pod drevesom je bil brlog.

V brlogu sta živela gospod in gospa Lisjakova in njuni štirje otroci.

Vsaki večer, ko je padel mrak, je Lisjak vprašal ženo: »No, draga moja, kaj bomo večerjali danes? Tolsto Grduhovo kokoš? Grdavševo raco ali gos? Ali čednega Grdinovega purana?« In ko mu je gospa Lisjakova povedala, kaj si želi, se je v temni noči odplazil v dolino in si postregel.

Besedilo št. 7 : Dav Pilkey - Kapitan Gatnik: Prigode kapitana Gatnika

Po napornem dnevu potegavščin, vragolij in povzročanja kolobocij v šoli sta Grega in Klemen najraje odbrzela v staro drevesno hišico na Gregovem dvorišču. V hišici so bili dva velika stara naslanjača, miza, omarica, natlačena z nezdravo hrano, in zaboj z žabico, poln svinčnikov, barvic ter kupov in kupov papirja.

Besedilo št. 8: J. K. Rowling - Harry Potter 6 - Princ mešane krvi

Bližala se je polnoč in ministrski predsednik je sam samcat sedel v svoji pisarni ter bral dolg uradni spis, ki mu je drsel skozi zavest, ne da bi za sabo puščal vsaj sled pomena. Čakal je na klic predsednika neke daljne dežele, in ko se je tako spraševal, kdaj bo zoprni možakar končno poklical, ter obenem poskušal potlačiti neprijetne spomine na zelo dolg, utrujajoč in težaven teden, mu v glavi ni ostalo prav dosti prostora za kaj drugega. Bolj ko se je poskušal osredotočiti na besedilo na listu pred sabo, bolj jasno se mu je v zavesti risal škodoželjni obraz enega izmed vodij opozicije. Ta je prav tega dne nastopil na poročilih in ni le naštel vseh strašnih dogodkov zadnjega tedna (kot da je koga treba opominjati nanje), temveč je tudi razložil, zakaj je do prav vsakega od njih prišlo po krivdi vlade.

Besedilo št. 9: Cankar Ivan - Hlapci : drama v petih aktih

Šolska knjižnica. Na desni glavni vhod; zadaj odprte duri v nadučiteljevo izbo; na levi okno, pisalna miza pred njim; sredi izbe dolga miza in stoli; ob stenah police s knjigami.

Komar (za pisalno mizo). Če vse izbrišemo, kar je nejevernega in pohujšljivega, nam ostane komaj sveto pismo nove zaveze.

Nadučitelj (iz svoje izbe). Neomajno trebite, pa če ostane sam katekizem!

Hvastja pride počasi od desne.

Komar (se okrene, plane in mu stisne obedve roki). Tovariš Hvastja, kako je?

Hvastja. Kako bi bilo mežnarju, mevži in črno-mašniku?

Komar. Tovariš, ne bodimo taki! Ne merimo in ne tehtajmo vsake nagle besede! Nad nami je tisti, ki bo nekoč meril misli in tehtal srca. In kaj sem navsezadnje hudega rekel?

Hvastja. Mežnar!

Besedilo št. 10: Richelle Mead - Srebrne sence (Krvne vezi, 5. knjiga)

Zbudila sem se v temi.

To ni bilo nič novega, saj sem se v temi zbuvala že zadnjih ... no, nisem vedela, koliko dni. Morda je minilo že več tednov ali celo mesecev. V majhni, hladni celici, kjer sem morala spati na grobih kamnitih tleh, sem izgubila občutek za čas. Ugrabitelji so me zbuvali in uspavali po svoji volji z nekim sredstvom, ki mi je onemogočalo, da bi štela dneve. Sprva sem bila prepričana, da mi ga podtikajo v hrano ali vodo, zato sem se odločila za gladovno stavko. S tem sem dosegla le, da so me hranili na silo – česar si nikakor ne želim doživeti še enkrat. Uspavalu se nisem mogla izogniti. Nazadnje sem ugotovila, da ga v celico spuščajo skozi prezračevalno odprtino. Zraku se pa seveda nisem mogla odreči.

Besedilo št. 11: Academia Barilla - Čokolada

PITA Z BELO ČOKOLADO IN MALINAMI

SESTAVINE ZA 4 OSEBE

Za čokoladno krhko testo (minimalne količine za dober izdelek)

165 g moko
95 g masla
85 g sladkorja
2 rumenjaka
1/4 žličke (1 g) pecilnega
praška (po želji)
9 g grenkega kakava
ščepec mlete vanilje ali nekaj kapljic
vaniljevega izvlečka
ščepec soli

Za nadev

100 ml sladke smetane
10 ml glukoznega sirupa
200 g bele čokolade
80 g malinove marmelade

Za okras

250 g svežih malin
sladkor v prahu

PRIPRAVA

Za čokoladno krhko testo zmešamo zmeščano maslo in sladkor, nato primešamo ščepec soli in rumenjaka. Dodamo moko, presejano s pecilnim praškom, kakav in vaniljo v prahu, nato vse sestavine na hitro ugnemo v gladko testo. Testo zavijemo v folijo za živila in ga damo za eno uro v hladilnik.

Testo na pomokani delovni površini z valjarjem razvaljamo 3 mm debelo in z njim obložimo pomaščen in pomokan model za pite.

Testo namažemo z malinovo marmelado, postavimo v pečico, ogreto na 180 °C in pečemo 18-20 minut. Pečeno pito vzamemo iz pečice, jo v modlu ohladimo, nato pa predenemo na pladenj.

Belo čokolado nasekljamo in stresemo v skledo. V kozici zavremo smetano in glukozni sirup ter takoj polijemo po čokoladi. Dobro premešamo, da dobimo gladko in žametno kremo. Ko se krema malo ohladi, jo do roba porazdelimo po pečeni piti. Okrasimo z opranimi in osušenimi svežimi malinami. Pito damo za vsaj eno uro v hladilnik, da se krema strdi.

Nato jo posujemo s sladkorjem v prahu in postrežemo.

Besedilo št. 12: Richard Wiseman - 59 sekund, razmišljaj malo - spremeni veliko

Zaprte oči in si predstavljajte, kako ste prenovljeni. Zamišljajte si, kako bi se vam podale tiste oprijete dizajnerske kavbojke, kako bi šli na zmenek z Bradom Pittom ali Angelino Jolie, sedeli v razkošnem usnjenem naslanjaču na vrhu korporacijske lestvice ali srkali koktajl na karibski obali, medtem ko bi vam toplo morje nežno pljuskalo ob noge.

Besedilo št. 13: Peter Wohlleben - Wohllebenov vodnik po gozdu

Srnjak

Capreolus capreolus

Srnjak je pri nas najmanjša vrsta v družini jelenov. Ti tipični prebivalci gozdov so samotarji, ki samo v veliki, stepi podobni kmetijski krajini živijo v tropih. Samice (srne) svoje mladiče prve tedne življenja skrijejo, preden gredo iskat hrano, zato srnjačka, ki je videti zapuščen, nikar ne vzemite s seboj.

Srnjaki so mojstri skrivanja – sprehajalci zelo redko uzrejo katero od 50 živali, ki živijo na kvadratnem kilometru gozda. Izda jih samo opozorilno lajanje, podobno pasjemu, ko jih kaj zmoti.

OPIS Kožuh je rdeče rjav (poleti) z belo liso na zadnjici, telesna teža redko preseže 30 kg. Srnjaki imajo majhno rogovje, ki ga jeseni odvržejo.

Besedilo št. 14: Peter Wohlleben - Wohllebenov vodnik po gozdu

Šoja

Garrulus glandarius

Šoja je skrivni gozdar med pticami. Z drobnimi možgani si zapomni na tisoče skrivališč, kjer jeseni shrani deževnike, predvsem pa želod in žir. Iz previdnosti shrani veliko preveč hrane, zato spomladi iz neporabljenih zalog poženejo nova drevesa. S tem poskrbi za naslednje generacije ptic in zagotovi bodoče vire hrane. Za gozdno gospodarstvo je to ugodno, saj se iz monokulture smrek in borov z desetletji razvijejo mešani gozdovi brez kakršnihkoli stroškov. V gorovju z naravnimi visokogorskimi gozdovi šoja zamenja krekovt (*Nucifraga caryocatactes*), ki je strokovnjak za semena v storžih.

OPIS Ima rdeče rjavo perje s črno-belimi letalnimi in repnimi peresi. Pogosto je mogoče najti majhna modro-črna črtasta peresa s pregiba peruti, ki so nezamenljiva.

Besedilo št. 15: Peter Wohlleben - Wohllebenov vodnik po gozdu

Navadna lisička

Cantharellus cibarius

Med nabiralci gob je poleg jesenskega gobana zelo priljubljena tudi navadna lisička. Njeno velikansko območje razširjenosti, ki zajema več kontinentov, in njena nezahtevnost pri izbiri drevesnega partnerja pripomoreta k temu, da jo je mogoče najti skorajda povsod. Hrast ali bukev, smreka ali bor – dokler je kemična sestava tal primerna, rumeni škrat ni daleč. Vsaj tako je bilo nekoč. Sodobno gozdarstvo s težkimi stroji, ki teptajo tla, pa mu prav nič ne ustreza. Če zraven pridejo še dušik iz poljedelstva ali prometa in druga onesnaževala zraka, se navadna lisička umakne iz gozda.

OPIS Obarvana je živo rumeno, mlada ima klobuk, ki se s starostjo spremeni v lijak. Latvice potekajo navzdol do debelega beta. Surova ima poprast okus in blag vonj po marelicah. Možnost zamenjave z divjim lisičkovcem (*Hygrophoropsis aurantiaca*), ki pa je bolj oranžen in ima ožji bet.

Besedilo št. 16: Peter Wohlleben - Wohllebnov vodnik po gozdu

Česnovka

Alliaria petiolata

Značilna spremljevalka svetlih listnatih gozdov je česnovka. Ko razvije svoje nežne svetlo zelene liste, je v gozdu prepoznavna že od daleč. Med divjo zelenjavo je čisto na vrhu seznama priljubljenosti, saj je z izrazitim česnovim okusom vsestransko uporabna. Vmešana v skuto ali dodana solati popestri vsako jed. Sicer je treba rastlino uporabljati svežo, saj hitro izgubi okus. Celo njena semena so uporabna, imajo namreč močan okus po popru. V naravi v dežju tvorijo sluz, s pomočjo katere se prilepijo na mimoidoče živali, in tako se česnovka lahko širi.

OPIS Listi so svetlo zeleni, nežni, nižje na stebelu bolj srčasti, višje bolj trikotni, valovito narezani. Rastlina ima vonj in okus po česnu. Cvetovi so beli s štirimi cvetnimi listi. Višina rastline je do 1 m.